

4. Bibliographie der Schriften

**Breuis & Iculenta INSTITUTIO Rudioribus, Qui omnem
Christianismi culturam in sacrosancto DEI verbo fundare
enixe cupiunt, Rationem tradens Sacram ...**

Francke, August Hermann

S.I., 1709

5.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

forte fiat, ut aliquot bacculæ decidunt.

Quodsi hæc res difficultatem quan-
dam initio habere videatur, nec medita-
tio statim in animo suboriatur, quæ ia-
culatoriæ precatiunculæ materiam præ-
beat: ultra progredere, atque alium qua-
si ramusculum tenta. Acriter modo
efuriat anima: non vacua relinquetur a
Spiritu Dei. Quid? quod apparebit
tandem, tot vni eique breui versiculo
fructus inesse sapidissimos, vt ad eum,
tanquam arbuseulam fructibus onustam
deinceps considere ac morari homo non
sit grauaturus.

Qui vero inter initia absterretur, im-
parem se esse huic labori, nec Scriptu-
ram Sacram hoc modo legere posse ra-
tus, ipse est in culpa, si per totum vitæ
cursum nullam voluptatem atque dele-
ctionem ex facris litteris capiet,

5.

Precationi meditatio vberior subueni-
at, necesse est; ut quoquis loco consi-

A 7 stas,

tas, diligenterque animo omnia reuol-
vas.

Haud inconcinne nonnemo in peri-
copen Euangelicam in Natalitiis Christi
explicari solitam commentatus, "Euan-
gelium hoc, inquit, tam clarum, tam
perspicuum est, ut verbosiore non in-
digeat explicatione: probe tantummo-
do id inspiciendum, considerandum at-
que in animum alte demittendum est.
"Nec quisquam exinde plus utilitatis re-
portabit, quam qui animo, est quieto,
rebusque omnibus posthabitatis, summa
cum attentione illud intuetur: quem-
admodum sol in aqua tranquilla claris-
sime conspicitur, eamque efficaciter ca-
leficit, qui in vndis fluentibus atque
strepentibus non ita potest videri nec
vim caloris exserere. Quare & tu, si
illuminari hie cupis, & gratiam diui-
nam atque miracula obseruare, quo cor
tuum ardens, illuminatum, deuotum ac
hilare euadat: secede, ubi quiescas, e-
amque imaginem animo tuo firmiter
impri-

"imprimas; sic alia ex aliis miracula tibi
"patefient.

Atque hoc quidem in omni totius Sacrae Scripturæ lectione obseruandum est. Quodsi oculis tantum, non attendente animo, perlegatur caput aliquod, eoque peracto, liber claudatur, &, quæ lecta, statim ex memoria elabantur: quid mirum, si Bibliis Sacris aliquoties etiam perlectis pietatis tamen ac deuotionis incrementum non sentias?

Preces ac Meditatio innicem sibi succurrant, necesse est. Si meditatio hæreat, preces fundito; &, si preces non succedant, verba aliquantum meditator. Ex precibus meditatio orietur atque augebitur, & per meditationem ad preces excitaberis. "Nemo, inquit *S. Bernhardus* *, repente fit summus: ascendendo, "non volando apprehenditur summitas "scalæ. Ascendamus igitur, duobus "veluti pedibus, Meditatione & Oratione. Meditatio siquidem docet, quid desit: Oratio, ne desit, obtinet. Illa viam

*. Tom. II. p. 156. n. 56.

"viam ostendit, ista deducit. Meditatio-
"ne denique agnoscimus imminentia no-
"bis pericula: Oratione euadimus, præ-
"stante Domino nostro Iesu Christo.

Et alibi * "Oratio & Meditatio con-
"iunctione necessaria sibi adinuicem co-
"pulantur. Et per Orationem illumina-
"tur Meditatio: & in Meditatione exar-
"descit Oratio.

Et ibidem, ** "O beata Conuentio,
"quam adinuicem susurrant Oratio &
"Meditatio.

Qui hæc S. Bernhardi monita probe
nouerit in lectione Sacri Codicis obser-
vare, nunquam is sine magna vtilitate Sa-
cram Scripturam leget.

Isthuc exemplo paululum illustrabo.
Gen. I. 2. Terra autem erat inanis & va-
cuæ, & tenebre erant super faciem abyssi:
& Spiritus Dei ferebatur super aquas.

Meditatio. Ut Deus ille mirabilis
eadem ab initio vias tenuit, in eo po-
tissimum gloriam suam ostendens, quod

ex

* Tom. V. p. 260. n. 2.

** n. 5.

ex nihilo aliquid, ex vasto ac deformi pulcrum & formosum, ex miserabili magnum quid & conspicuum producit: ita in nominis ipsius sanctissimi gloriam cedere debet, quod terra fuit *inanis* & *vacua* ante, quam ab illo formata est, ac pulcra & fœcunda reddita.

Precatio. Ah carissime Pater, hæc verba erigunt me atque confirmant, quando miseriā meam, ac deperditam conditionem intueor. Fac modo, ut insitam mihi atque innatam perniciem recte agnoscam. Hoc facto, nullum mihi est dubium, fore, ut mei miserearis, atque efficias, ut Christi imago in me formetur, quo formosus in conspectu tuo appaream. Lacrimas pœnitentiæ propter peccata mea lubens effundam; feratur modo super has etiam aquas Spiritus tuus.

Hæc vero meditantes nostri ipsius explorationem negligere nequitquam debemus, quo ex verbo diuino cordis nostri malitiam recte agnoscamus, totaque mens nostra

nostra ad salutaris doctrinæ exemplar for-
matur.

6.

Quemadmodum autem Sacrae Scriptu-
ræ lectio inchoanda precibus est, iisque
continuanda: ita precibus eam finire et
iam debemus.

Finita itaque lectione, hac vel simili-
tatione Deus compellari poterit:

O fidelis, qui in cœlis es, Pater! laus,
gloria, honor ac gratiæ sint tibi submis-
so animo oblatae pro ingenti hoc benefi-
cio, quod verbi tui diuini dulcissimo
manna animam meam refecisti, corro-
borasti, refocillasti. Inscrive nunc o-
mnia, quæcunque legi, diuino dígito
Spiritus tui sanctissimi in cor meum, eo-
demque obsigna illa: ne Satanás ex ani-
mo meo ea rursus auferat, sed ut in bo-
no ac puro corde ea conseruem, iisque
in futura vita coram facie tua læter. A-
men!

Proderit etiam maximopere lectione
finita, ea, quæ lecta sunt, dum in me-
moria